

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Ἱερός Μονῆς Σεννοφώντος Ἁγίου Ὄρους

**Η ΓΝΗΣΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΤΟΥ
ΠΑΛΑΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ**

Διανέμεται δωρεάν

1978

Η ΓΝΗΣΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ἐν συντόμῳ γράφομεν ἐκ τῆς Ἀγ. Γρ. τὴν ἀλήθειαν τοῦ Ἡμερολογίου. Τὸ ἀρχαῖον ἡμεροεργολόγιον εἶναι τὸ Πατριον Ἰουλιανόν.

Τὸ ἀρχαῖον τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον συμφωνοῦν πλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῆς Ἀγ. Οἰκουμενικῆς Συνόδου διὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα, τὸν κανονισμόν τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν ἑορτῶν, ἀκινήτων καὶ κινητῶν καὶ τὰς ἀκολουθίας αὐτῶν ἅπαξ διὰ παντός, ὅπως τοὺς ἐφώτισε τὸ Ἅγ. Πνεῦμα.

Ἐπὶ 1054 χρόνια, ὅλοι ὅσοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν ὅτι εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς εἶχαν μίαν Ἐκκλησίαν, τὴν Ὀρθόδοξον, ποὺ προσκυνοῦν καὶ λατρεύουν τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Ν. Πάπας ἐκήρυξε καὶ εἶπε: Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι οὔτε υἱὸς τοῦ Θεοῦ, οὔτε Θεός, ἀλλ' εἶναι πλάσμα καὶ αὐτὸς ὅπως εἴμαστε ἡμεῖς, ἀλλὰ πλάσμα ἑξαιρετικόν ἀπὸ ἡμᾶς.

Ἐπειδὴ οἱ ὀρθόδοξοι δὲν ἐδέχθησαν τὴν κακοδο-

Ξίαν του, απέχώρησε τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἐσύστησε ἰδική του Ἐκκλησία, τὴν Δυτικὴν καί οὕτω ἡ μία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπὶ 1054 χρόνια ἐσχίσθη εἰς δύο. Καί ἔτσι ἔγιναν δύο Ἐκκλησίαι. Ἀνατολικὴ καί Δυτικὴ, καί ἀπέχει ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην ὅσον ἀπέχει ὁ Οὐρανός ἀπὸ τὴν γῆν.

Ἀπὸ τὸ πρῶτον σχίσμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἕως τὸ 1582, ποῦ παρουσιάσθη τὸ δεῦτερον σχίσμα ὑπὸ τοῦ Γρ. Πάπα παρήλθον 528 χρόνια. Τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Γρ. Πάπας ἐκήρυξε καί εἶπε ὅτι τὸ "Αγ. Πν. δέν ἐκπορεύεται μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Ἐκτός αὐτοῦ συνειργάσθη μὲ τὴν ἀστρολόγον Μασόνα Ἐλισάβετ Ἀχιλλεῶν καί τὸν Ἑβραῖο δημοσιογράφον Μόρες καί ἐξετάξαν λεπτομερῶς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καί τὸ ἤϊραν λαμβασμένον 13 ὀλοκλήρους ἡμέρας, τὰς ὁποίας ἐπρόσθεσαν εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καί συνύφαναν τὸ ἑορτολόγιον μὲ τὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, οὕτως ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ ἀντιληφθῇ ὁ λαός τὴν διαφορὰν τῶν ἡμερολογίων Ἰουλιανοῦ καί Γρηγοριανοῦ.

Ἐπὶ 1924 ἔτη τὸ "Ἅγιον Πάσχα ἑορτάζεται ἀπὸ 22 Μαρτίου ἕως τὰς 25 Ἀπριλίου καί εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς σελήνης ποῦ δέν συμπίπτει ποτέ νὰ ἑορτάζεται τὴν ἰδίαν ἡμέραν μὲ τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων. Ἐνῶ μὲ τὸ νέον ἑορτολόγιον τοῦ Γρ. Πάπα, ἀπὸ τὸ 1924 καί ἐντεῦθεν ἑορτάζεται ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ἕως τὰς 8 Μαΐου.

Οἱ Π)γῖται μένουσιν σταθεροὶ καί ἀκλόνητοι εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνῶ οἱ Ν)γῖται

πού ακολουθοῦν τό νέον Γρηγοριανόν πόσες φορές θά ἑορτάσουν τό "Αγ. Πάσχα μαζί μέ τούς 'Εβραίους!

Καί ἀφοῦ οἱ Π)γῖται μένουν σταθεροί εἰς τάς παραδόσεις τῆς 'Εκκλησίας, οἱ δέ Ν)γῖται σέ κάθε 1582 χρόνια νά ἀνεβαίνουν (13) ἡμέρας, τί λές ἀναγνώστα, ἐφ' ὅσον ἡ αὐξησης τῶν (13) ἡμερῶν θά συνεχίζεται δέν θά ἔλθει κάποτε χρόνος καί καιρός νά ἑορτάζουν οἱ Ν)γῖται τό "Αγ. Πάσχα τήν ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἢ καί πρό τῆς γεννήσεώς του;

"Αν ζοῦσες τήν ἐποχήν ἐκείνην, ἀδελφέ μου, ἀσφαλῶς θά ξυπνοῦσες ἀπό τόν λήθαργον, διότι θά ἔβλεπες ὅτι ἡ πλάνη αὐτή τοῦ Πάπα ἔφθασε εἰς τό τέρμα τῆς πλέον καί δέν ὑπάρχει ἄλλο περιθώριον. Καίτοι τήν βλέπεις καί σήμερον, ἀλλά τήν ὁμολογεῖς καί δέν τήν κατονοῆς νά διορθωθῆς.

Καί τώρα, κατόπιν αὐτῶν, σέ ἐρωτῶ, ἀναγνώστα: Ποῖος ἀπό τούς δύο, Π)γῖτας καί Ν)γῖτας, ἔχασε τό μυαλό του καί τόν ὀρθόν προσανατολισμόν του, οἱ Π)γῖται πού ἀκολουθοῦν τάς θείας διατάξεις τοῦ Θεοῦ, τοῦ 'Αγ. Πνεύματος, τῶν 'Αγ. 'Αποστόλων, τοῦ 'Αποστ. Παύλου, τάς ἀποφάσεις τῶν (7) Οἰκουμενικῶν Συνόδων πού ἀποτελοῦνται ἀπό 2.000 χιλιάδ. θαυματουργούς 'Αγίους Πατέρες, ἀπό διαφόρους 'Αγίους, 'Αθανασίου, Νικολάου, Σπυρίδωνος, 'Ιγνατίου, Βασιλείου, Γρ. Θεολόγου, 'Ιωάννου Χρυσοστόμου, Δαμασκηνοῦ, Δοσθ. Θεοῦ..... κ.λ.π. ἢ οἱ Ν)γῖται πού πιστεύουν καί ἀκολουθοῦν τόν ἀντίχριστον Πάπα πού ἡ διδασκαλία του εἶναι ἄγνωστη καί δέν στηρίζεται εἰς τήν 'Αγ. Γρ. καί δι-

καίως ἡ Σύνοδος τῶν (4) Πατριαρχῶν ὄνομασε τὸ νέον ἡμεροεορτολόγιον τοῦ Γρ. Πάπα παγκόσμιον σκάνδαλον καὶ ὑπαγόρευμα τοῦ διαβόλου καὶ ἀναθεματίζει πάντα ἄνθρωπον ποῦ θά τό πιστεύσῃ καὶ θά τό ἀκολουθήσῃ.

Ἡ 1η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος μὲ 318 Ἁγ. Πατέρας, φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Πν., ἐστερέωσαν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν κατόπιν θαυμάτων τῶν Ἁγ. Νικολάου καὶ Σπυρίδωνος καὶ ὤρισαν τὸ Ἁγ. Πάσχα νὰ ἐρτάζηται ἀπὸ 22 Μαρτίου μέχρι 25 Ἀπριλίου καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς Σελήνης ποῦ δέν συμπίπτει ποτέ νὰ ἐορτάζηται τὴν ἰδίαν ἡμέραν μὲ τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων. Συνέταξε τὰ 8 ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως καὶ πάσας τὰς ἐορτάς, κινητὰς καὶ ἀκινήτους, ἀπαξ διὰ παντός.

Οἱ 150 Ἁγιοὶ Πατέρες τῆς 2ας Οἰκουμενικῆς Συνόδου συνέταξαν ἄλλα (4) ἄρθρα καὶ συνεπλήρωσαν τὰ 12 ἄρθρα τοῦ Πιστεύω... καὶ κατεδίκασε τὸν Πνευματομάχον Μακεδόνιον.

Τῶν 200 θεοφόρων Πατέρων τῆς 3ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀγνοοῦ τὰς ἀποφάσεις των.

Οἱ 630 Ἁγ. Πατέρες τῆς 4ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου φέρουν ὑποχρεωμένους τοὺς ἡγέτας τῶν Ἐκκλησιῶν νά παρακρατήσουν ἀπαραχάρακτα τὰ δόγματα τῆς πίστεως καί τὰς παραδόσεις διὰ τὴν θεῖαν λατρείαν, ὡς τὰ παρέλαβον ὑπὸ τῶν προγενεστέρων καί παρέδωκεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Οἰκουμ. Συνόδων καί γράφει:

«Ἀκαινοτόμητον καί ἀπάραιμτον φυλάττειν τὴν παραδοθεῖσαν ὑμῖν πίστιν. Ἡμεῖς γάρ οὔτε προστιθῆναι, οὔτε ἀφαιρεῖν κατὰ τὰ προωρισθέντα παντελῶς διεγνώκαμε ἢ καθ' ὃν τινὰ ἐνδεδυνήμεθα λόγον».

5η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος

«Ὅσοις γάρ δέν κρατεῖ τῶν προειρημένων Ἁγίων Πατέρων δόγματα τῆς εὐσεβείας νά εἶναι ἀνάθεμα καί ἀπὸ τόν κατάλογον τῶν εὐσεβῶν, νά ἀποβάλλεται ὡς ἀλλότριος καί μέλος σεσηοῦς».

«Τὰ γάρ παραδοθέντα ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὔτε προσθήκην δέχονται οὔτε μείωσιν».

Ἡ 6η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος

«Τὰ παρά τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων καί Ἁγ. Πατέρων παραδοθέντα ἔθιμα μετὰ προσοχῆς νά τηρῶσι, διό-

«ἢ ταῦτα πρέπει νά φυλάττωνται ἀπό δλας τὰς Ἐκκλησίας καί οὐχί ἀπό μερικᾶς μόνον».

Οἱ 367 Ἁγιοὶ Πατέρες τῆς 7ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἔβαλον τελεία καί παύλα, ἔθεσαν τήν ἐπικήδειον πλάκα καί ἐσφράγισαν τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπό πάντα νεωτερισμόν καί γράφουν:

«Ἡμεῖς τοὺς προστιθέντας ἢ ἀφαιροῦντας ἐκ τῆς Ἁγ. Καθ. Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν».

Καί σύμπας ὁ κορὸς τῶν Ἁγ. Πατέρων γράφει:

«Οὕτω φρονοῦμε καί ἡμεῖς, ἄδολον ὡς παραλάβομεν μετοχευέομεν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς».

«Ἡμεῖς τῇ ἀρχαίᾳ νομοθεσίᾳ τῆς Καθ. Ἐκκλησίας ἀκολουθοῦμεν».

«Ἡμεῖς τοὺς θεσμούς τῶν πατέρων φυλάττομεν».

«Ἡμεῖς τοὺς προστιθέντας ἢ ἀφαιροῦντας ἐκ τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν».

«Οὕτω ἐδίδαξαν οἱ Ἀπόστολοι, οὕτω παρέδωκαν οἱ Ἁγιοὶ Πατέρες, οὕτω διδάσκει τό Ἅγιον Πνεῦμα. Στήκετε καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις».

«Ἀσπασίους τοὺς θείους νόμους καί κανόνας ἐνστερνιζόμεθα καί ὀλόκληρον τήν αὐτῶν διαταγὴν

ἀσάλευτον κρατύνομεν, τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τῶν σαλπύγγων τοῦ Ἁγ. Πν. Πανεφήμων Ἀποστόλων τῶν τε ἕξ (6) Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν τοπικῶν συναριθμησῶν ἐπὶ ἐκδώσει τοιούτων διδαγμάτων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐξ ἑνός ἀπαντες καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος ἀύγασθέντες, ὤρισαν τὰ συμφέροντα. Καὶ οὐς μὲν ἀναθεράτρισαν καὶ ἡμεῖς ἀναθερατίζομεν, οὐς δὲ καθαιρέσει καὶ ἡμεῖς καθαιροῦμεν, οὐς δὲ ἀφορισμῶ καὶ ἡμεῖς ἀφορίζομεν, οὐς δὲ ἐπιτιμῶ παραδιδόασι, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ὑποβάλλομεν».

«Τὰ ἀθετοῦντα πᾶσαν παράβασιν ἐκκλησιαστικὴν ἔγγραφον ἢ ἀγραφον, νὰ ἀποκόπτονται ἐκ τοῦ σώματος τῶν γνησίων τέκνων».

«Εἴ τις πᾶσαν παράβασιν ἐκκλησιαστικὴν ἀθετεῖ, ἀνάθεμα ἔστω».

«Ὡς οἱ προφῆται εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμπεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν. Τὰ ἀθετοῦντα πᾶσαν παράβασιν ἔγγραφον ἢ ἀγραφον ἐκκλησιαστικὴν νὰ ἀποκόπτονται ἐκ τοῦ σώματος τῶν γνησίων τέκνων».

«Εἴ τις πᾶσαν παράβασιν ἐκκλησιαστικὴν ἀθετεῖ, ἀνάθεμα ἔστω».

«Γνήσιοι Πατέρες εἰσὶν οἱ ἀκαινοτομήτως καὶ ἀμει-

ώτως πάντα τὰ τῆς ἐκκλησίας φυλάττοντες, καί οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν ἐπιστηριβεῖν τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν καί περιοπούδαστον ἑαυτοῖς ποιῆσθαι ἦν ἅπαν τὸ πλῆθος Ἀποστόλων καὶ Πατέρων τετήρηκε καὶ ὁμολόγησε καὶ μὴ καινοτομίαν καὶ ἀφαιρέσιν ποιῆσθαι τοῖς εὐσεβῶς ἐν ἡμῖν κεκρατηκίας συνηθείας».

«Τὰ γὰρ παραδοθέντα ἐν τῇ Καθολ. Ἐκκλησίᾳ οὔτε προσθήκην δέχονται, οὔτε ἀφαιρέσιν».

«Ὁ 33 κανὼν τῆς Λαοδικίας. Οὔτε νά προσεύχονται οἱ Π)γῖται μέ τοὺς Ν)γῖτας οἱ ὁποῖοι καταπατοῦν τὴν Πατρῶσαν καὶ ἀθειοῦν ἔστιν μίαν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ οἱ καταπατοῦντες τὴν παράδοσιν καὶ τὰ ἔργα τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων καὶ Ἀγ. Πατέρων περιφρονοῦν αὐτὸν τὸν Κύριον τῆς δόξης καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε καὶ εἶπε Ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐρέ ἀθετεῖ».

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ᾧρα χειροτονίας παντὸς κληρικοῦ

«λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην καὶ φύλαξον αὐτὴν ἕως τὴν παρουσίαν τοῦ Κ.Η.Ι.Χ. Ποῖα εἶναι ἡ παρακαταθήκη; Ἡ Ὁρθοδοξία».

Νομίμως εἰσῆχθη τὸ νέον ἡμερο - ἑορτολόγιον τοῦ Γρ. Πάπα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἡ παρανόμως; Ἐξηγοῦμεθα.

Ἡ ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ν. Πλαστήρα τὸ 1923 μὲ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὤρισαν ἐπιτροπὴν ἐκ τεσσάρων κορυφαίων ἐπιστημόνων μὲ τὴν ἐντολήν, ὁποῦ μελετήσουν καλῶς καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς ἂν καὶ κατὰ πόσον συμβιβάζεται τὸ νέον ἡμεροτολόγιον τοῦ Γρ. Πάπα μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, νὰ ἀπαντήσουν.

Ἡ ἐπιτροπὴ, κατόπιν σοβαρᾶς μελέτης καὶ συζητήσεως ὁμοφώνως ἀπήντησε :

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀνεξάρτητοι ἐσωτερικῶς, εἶναι συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ ἠνωμέναι διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦσαι ΜΙΑΝ καὶ μόνον Ἐκκλησίαν, τὴν Ὁρθόδοξον. Συνεπῶς οὐδεμία τούτων δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον ἑορτολόγιον χωρὶς νὰ καταστῇ ἀπέναντι τῶν ἄλλων σχισματικὴ. Ὡς ἐκ τούτου ἡ μονομερὴς ἐφαρμογὴ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἑορτολογίου ἤθελε καταστήσει τὴν Ἐκκλησίαν σχισματικὴν ἀπέναντι τοῦ σώματος τῆς Ὁρθοδοξίας».

Τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἔστειλαν εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β΄ νὰ τὴν ὑπογράψῃ νὰ καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους.

Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τρίτον ἄρθ. τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος διατάσσει :

«Ἡ μὲν Πολιτεία νὰ τηρῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον τοῦ

Γρ. Πάπα. Ἡ δέ Ἐκκλησία ὀφείλει νά ρυθμίζη τήν ἔθνικήν καί πάσαις τάς ἐορτάς τῆς Ἐκκλησίας μέ τό πάτριον Ἰουλιανόν».

18 Ἰανουαρίου 1923

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁρθόπατον, αὐτό ἔπραξαν οἱ Τούκοι καί οἱ Ἑβραῖοι.

Ἐρωπῶ. Νομίμως εἰσῆχθη τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Πάπα εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν; Ὁχι. Εἰσῆχθη δικτατορικῶς, μέ τὸ ἔτσι τὸ θέλω καί ὄχι νομίμως. Εἶναι αἰσχρὸς καί λυπηρόν νά ποῦμε τήν ἀλήθειαν. Ἀλλά θά τήν ποῦμε. Ποῖος ὀρθόδοξος Ἕλλην ἔχων ὑγιᾶς φρένας ἀμφιβάλλει ὅτι ἀπὸ τὸ 1924 καί ἐντεῦθεν τὸ ἑλληνικὸν κράτος καί ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν ὀρίζουν τὸν ἑαυτὸν τους νά πράξουν ὅτι καλὸ θέλουν, ἀλλὰ διευθύνονται ἀπὸ σκοτεινάς δυνάμεις καί πράττουν ὅτι αὐταῖ διατάσσουν; Κράτος καί Ἐκκλησία δέν ἐργάζονται σήμερον πρὸς δόξαν Θεοῦ, ἀλλὰ πρὸς δόξαν τῆς Μασωνίας καί τοῦ διαβόλου. Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Καί τώρα σέ ἐρωπῶ, ἀναγνώστα. Κατόπιν τῶν ἀνω γραπτῶν ἀποδείξεων τῆς ἀληθείας, τί συμπέρασμα βγάζεις; Ποῖος λέγει τήν ἀλήθειαν; Ὁ Θεός, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πού ἐφώτισε τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῶν (7) Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τοὺς τρεῖς

μεγάλους διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας, Βασίλειον τόν Μέγαν, Γρηγόριον τόν Θεολόγον καί Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον καί πλείστους ἄλλους Ἁγίους, ἢ ὁ ἀντίχριστος Πάπας; Ὁ Ἅγιος ἢ ὁ ἁμαρτωλός; Ἡ ἀλήθεια δέν εἶναι δυνατόν νά καλυφθῇ.

«Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη».

Τὸ λέγει ὁ Χριστός: «τῶν φρονήμων ὀλίγα». «Σκέψου καί πράξε». Βεβαίως θά σκεφθῆς καί θά πράξης. Ἄλλά ἂν πιστεύης ὅτι ὅσα μᾶς λέγει ἡ Ἁγ. Γρ. ὅτι μετὰ τόν σωματικόν θάνατον ὑπάρχει ζωὴ αἰώνιος.

«Καί μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς ζωὴν αἰώνιον», λέγει ὁ Χριστός.

«Ἄν πιστεύης ὅτι μετὰ θάνατον ὑπάρχει δικαία κρίσις ὅλων τῶν γεννηθέντων ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ δικαίου Κριτοῦ τοῦ Κ.Η.Ι.Χ. καί Θεοῦ ἡρώων πού θά δώσῃ τὴν δικαίαν ἀποτίμησιν ἑνὸς ἐκάστου ἢ τιμωρίαν κατὰ τὰ ἔργα του «Καί ἀποδώσω ἐνὶ ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ».

Ἄν ὑπάρχη κόλασις ἢ παράδεισος καί τὰ ἀθετεῖς ὅλα αὐτὰ τὰ γραπτά καί πιστεύεις καί ἀκολουθεῖς τὰ ἀγραφα τοῦ Πάπα, τότε σέ βεβαιῶ καί νά τό πιστεύσης ὅτι δαίμων εἰσῆλθε ὑπούλως καί ἐφώλιασεν εἰς τὴν καρδιά σου καί δέν τόν ἀντελήφθης. Αὐτός σκεπάζει τὰ μάτια σου νά μὴ βλέπῃς καί βουλόσκει τὰ αὐτιά σου νά μὴν ἀκοῦς τὰς Ἁγ. Γραφάς πού εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ

σου, ἀλλά νά βλέπης καί νά ἀκοῦς τά ἄγραφα τοῦ Παπα πού εἶναι ἡ αἰώνιος καταδίκη σου, διότι καί αὐτός εἶναι πιστός ὁπαδός τοῦ δαίμονος ἐσφόρου.

Διά νά διώξης τόν σατανᾶ πού σέ ὀδηγεῖ εἰς τήν καταστροφήν, πρέπει ἀπαραιτήτως νά καλέσης τόν παπᾶ σου νά σοῦ διαβάσῃ ἐξορκισμούς μέχρις ὅτου τόν διώξης ὅποτε θά σωθῆς. " Ἄλλος τρόπος σωτηρίας δέν ὑπάρχει.

Καί κατά τό διάστημα αὐτό θά προσεύχεσαι διαρκῶς καί θά νηστεύης αὐστηρά. Τοῦτο τό λέγει ὁ Κύριος καί τό Εὐαγγέλιό του:

«Τό γένος τοῦτο δέν ἐκπορεύεται ἄλλως εἰμί ἐν προσευχῇ καί νηστείᾳ». «Τοῦτο πράξε καί σωθῆσαι».

Ἱερομόναχος Κύπριανός

**Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος Ἁγίου Ὄρους
(Δάφνη)**